

Opinie SP.a Rood - Het onderwijsbeleid zwalpt (11.2.11)

De aanval van Mieke Van Hecke van het Katholiek onderwijs op het gelijke kansen beleid getuigt van verdoken elitisme. Zij gooit letterlijk en figuurlijk het kind met het badwater weg. De toename van blanke en zwarte scholen is een vaststelling die meer én beter verdient dan het overnemen van enkele conservatieve 'platitudes' van boven de Moerdijk. Zij staft op geen enkel ogenblik haar stelling dat gelijke kansen beleid überhaupt niet werkt. Dit getuigt vanuit maatschappelijk en politieke oogpunt van een criminele lichtzinnigheid.

SP.a Rood is het echter evenzeer oneens met de stelling van sp.a-onderwijsminister Pascal Smet dat er "in stedelijke gebieden nu eenmaal altijd concentratiescholen zullen blijven bestaan". Na de miskleun van de 'bootcamp' uitspraak van sp.a kamerlid David Geerts is dit nogmaals een teken dat het sp.a onderwijsbeleid zwalpt en dat budgettaire orthodoxie en besparingen blijkbaar zwaarder doorwegen dan de gefnuikte toekomst van onze jongeren en de ondraaglijke werkomstandigheden van onze leerkrachten. Concentratiescholen zijn en blijven een ongewenste vorm van onderwijs. Ongewenst omdat het een vorm van segregatie met zich meebrengt die zich in een later stadium in de samenleving zal doorzetten.

De sp.a moet opkomen voor een onderwijs dat gelijke studiemogelijkheden biedt voor iedereen én borg staat voor maatschappelijke cohesie en integratie. Wie zoals Pascal Smet beweert dat 'zwarte' scholen mits wat ondersteuning evenveel kansen zullen bieden dan gemengde of 'witte' scholen maakt zichzelf en de mensen wat wijs. Die ondersteuning waar de onderwijsminister zo prat op gaat is bovendien ook nu al totaal ontoereikend. De 'individuele leerlingenbegeleiding' valt voor het grootste deel op de schouders van de leerkrachten die dit bij gebrek aan pedagogische ondersteuning onvoldoende waar kunnen maken. De 'GOK-uren' (dit zijn extra uren die je als school krijgt om leerkrachten/leerlingen hulp te bieden in de klas) zijn een druppel op een hete plaat. Bijvoorbeeld in de afdeling lager onderwijs van een concentratieschool in een van de armste buurten van Antwerpen- krijgt een klas van 25 pubers 4 maal 50 minuten ondersteuning per week.... In vele gevallen moeten de ondersteunende leerkrachten ook als invallers optreden bij ziekteverlof. In het Antwerpse stedelijke onderwijs werd de pedagogische ondersteuning de afgelopen decennia totaal ontmanteld, door het schrappen van niet minder dan 1200 ondersteunende functies terwijl daar nu meer dan ooit behoefte aan is...

In plaats van slaafs een neoliberale budgettaire logica te blijven volgen moet de sp.a durven innoveren en investeren in onderwijs. Dit houdt in:

- klassen van maximum 15 leerlingen in de zogenaamde concentratiescholen, 20 in andere schoolomgeving;
- voor een participatief beleid: meer inspraak van de "werkvloer" in de uitwerking van het onderwijsbeleid;
- lesprogramma's die kennisverwerving en inhoud niet vervangen door "vaardigheden" maar beide combineren;
- verbeterde arbeidsvoorwaarden zodat er meer tijd over is voor bredere

differentiatie (gericht naar leerlingen die trager vooruitgang boeken)

- meer sport, maatschappelijke, muzische en culturele vorming in functie van de ontplooiing van de kinderen;
- naschoolse opvang verdient extra middelen zowel financieel als inzake werkrachten;
- betere samenwerking met de plaatselijke overheid en meer GOK-uren

SP.a Rood is bovendien voorstander van quota. Een school kan enkel behoorlijk onderwijs afleveren indien de leerlingenpopulatie een afspiegeling is van de gehele samenleving en niet enkel van de onmiddellijke buurt. De totaal scheefgegroeide situatie moet op korte termijn drastisch worden omgebogen door het invoeren van quota. Dit impliceert ook dat de keuzevrijheid gestructureerd moet worden en dat er via een geïnformatiseerde inschrijving (per net) een spreidingsbeleid ontwikkeld kan worden waarbij achtergestelde groepen de gelegenheid krijgen zich ook in te schrijven in de zogenaamde blanke scholen. Samen met een verhoging van het onderwijsbudget is dit de enige aanpak om te vermijden dat halve generaties worden opgeofferd en samenlevingsproblemen bestendigd worden. Het is merkwaardig dat uitgerekend Pascal Smet met zijn Brusselse achtergrond de positieve ervaring met dergelijk systeem in Brussel niet openlijk durft te verdedigen.

Namens Spa Rood

Elke Heirman (onderwijzeres in Hoboken-Antwerpen)

.